MARTS 2011

XJV FORUM

Tidsskrift for tidligere Jehovas Vidner

ARTIKLER

- Formandens beretning
- Jehovas vidner og »lovløshed«
- Kætterprocesserne i Viborg
  Filip Sønderskov 2. del
- Er det forkert at råbe »Hurra«?
- Lidt statistik fra Vagttårnet
- Er bibelen Guds ord? Svar til Ole Lind
- Oplæg til N. D. Walsch`s bøger

UDGIVET AF STØTTEFORENINGEN FOR TIDLIGERE JEHOVAS VIDNER

FORMANDENS KOMMENMTAR

I de sidste par måneder har medierne beskæftiget sig en hel del med Jehovas vidner, udstødte og frafaldne fra sekten.

Først var der et indslag i Aftenshowet i begyndelsen af december med undertegnede om Støttegruppen og dens aktiviteter. Dernæst i januar flere interviews med Susanne Benderfeldt i anledning af hendes nyligt udkomne bog: »Vorherres lille vidne«. Det var i »Aftenshowet, »Go'morgen Danmark« og i radioprogrammet »Mennesker og Tro«, søndag.

Dagspressen har heller ikke holdt sig tilbage. Ekstra Bladet havde i deres tillæg »Ekstra« en større artikel med interview med den udstødte Sara Lauridsen samt udtalelser fra nogle vidner, som forsøgte at retfærdiggøre udstødelsespolitikken.

Derudover har Politiken haft en del artikler om Jehovas vidner. Derfor henvendte vi os til Politikens redaktion og forklarede, at problematikken omkring dåb af mindreårige havde været samtaleemne blandt en del x-vidner i den senere tid. Tidligere medlemmer ønskede at få deres dåb ophævet, idet den var foregået, mens de var mindreårige, ofte helt ned til 12-14 års alderen. Mange x-vidner var blevet enige om at rette henvendelse til Vagttårnets selskab i Holbæk med denne anmodning. Begrundelsen var den, at fordi man binder sig til Vagttårnets organisation ved dåben, risikerer man også senere at blive udstødt. Den slags løfter, man giver i en umyndig alder, burde ikke kunne få så vidtrækkende konsekvenser.

Politiken tog emnet op, og lørdag den 12. februar var der en artikel med overskriften, »Eks Jehovas Vidner vil sløjfe dåb«, med undertitlen: »Børn helt ned til 12 år binder sig til trossamfundets særlige regler«.

Først udtalte undertegnede sig om problematikken i enkeltheder og fortalte om det initiativ, som nogle x-vidner havde igangsat. Så blev talsmanden for Jehovas vidner i Holbæk, Erik Jørgensen, spurgt, hvad han mente om kritikken af den tidlige dåb og mulige konsekvenser deraf. Erik Jørgensen, som for øvrigt selv var

blevet døb t som 12'årig, havde ingen betænkeligheder. Han sagde, at forud for dåben foregår der en meget omhyggelig proces, hvor man sikrer sig, at dåbskandidaten virkelig forstår, hvad han går ind til, og han nævnte de 120 spørgsmål, som skal gennemgås i denne forbindelse. En ekspert i religionsret ved Roskilde universitet udtalte, at han ikke syntes, at dåben af mindreårige var helt i orden, men at der skal rigtig meget til, før staten griber ind, når det handler om religiøse organisationer. Der skal være tale om vanrøgt eller decideret tvang. En anden ekspert på området, Armin Geerts, formand for Det Rådgivende Udvalg vedrørende Trossamfund, udtalte, at det er et afgørende krav, at der i vedtægterne for et trossamfund, hvis man vil godkendes, er en paragraf om, at medlemmerne til en hver tid kan melde sig ud frivilligt.

Politikens artikel sluttede med at oplyse, at der i Jehovas vidners regelbog ikke var en sådan paragraf, men derimod stod der, at hvis et medlem melder sig ud, skal det betragtes som udstødt og dermed udelukkes fra familien og de øvrige fra trossamfundet.

Til sidst oplyste at Armin Geertz, at han ikke ville give sin vurdering af, om Jehovas vidners regelsæt lever op til nutidens krav, men at de havde været godkendt som trossamfund siden 1970.

Efter at Politiken havde bragt omtalte artikel, iværksatte Støttegruppen en kampagne, hvor vi på både åbne og lukkede facebook-sider opfordrede de, der var blevet døbt som mindreårige, om at henvende sig til Vagttårnets selskab i Holbæk for at få deres dåb annulleret. Skabelon til et brev blev sat på vor hjemmeside, og flere, der var blevet døbt som mindreårige, sendte deres anmodninger ind til landskontoret. I skrivende stund har flere fået svar med afslag på anmodningerne. Man kan læse og downloade brevet på
http://www.x-jv.dk/daab/daab.html

Desuden har Støttegruppen henvendt sig til Folketingets Retsudvalg for at få dem til at se på det juridiske aspekt i, at mindreårige binder sig til en religiøs organisation med livslange konsekvenser, hvis man melder sig ud. Vi ser frem til at høre fra retsudvalget.

Hilsen
Formanden

Som det dog kan udrykkes

af Poul Dal

I Vagttårnets nye ældstebog siges der på side 116, at hvis et vidne kommer sammen med en slægtning, vil der ikke blive foretaget noget retsligt indgreb fra menighedens side, hvis den pågældende ikke dyrker »vedvarende åndeligt samkvem« med en udstødt eller undskylder den udstødtes adfærd.

Så skulle man synes, at det ville være relativt problemløst for et Jehovas vidne at have almindeligt samkvem med en udstødt slægtning. Men når man så læser Vagttårnet 15. februar 2011, synes det alligevel at være problematisk. I en artikel, som beskæftiger sig med de udstødte og deres »lovløshed«, siges der bl.a. i § 15: »Vælger jeg at have regelmæssig forbindelse med nogen, der er blevet udelukket af eller har afskåret sig selv fra den kristne menighed? Hvad nu, hvis der er tale om et familiemedlem der ikke længere bor hjemme? En sådan situation kan være en svær prøve på vor kærlighed til retfærdighed og vores loyalitet over for Gud.«

Så fortælles en beretning om en søster, der havde en voksen søn, som begyndte at »øve lovløshed« uden at angre. Han blev udelukket af menigheden. Søsteren elskede både Jehova og sin søn, men fandt det yderst vanskeligt at følge den bibelske befaling om ikke at omgås ham. En ældstebroder i menigheden hjalp hende dog til at indse nødvendigheden i at »opretholde udelukkelsens ånd« over for sin søn, kan man læse.

Artikler går videre med at sige: »Hvis du befinder dig i en lignende situation, så husk Jehova føler med dig. Ved at afbryde forbindelsen med den udelukkede eller den som har afskåret sig selv, viser du, at du hader den indstilling og de handlinger der har først til at vedkommende ikke hører til menigheden længere.«

Kætterprocesserne i Viborg Filip Sønderskov 2. del

(Genoptryk fra bladet Kristen Frihed

Efter beretningerne om udstødelsen af først Ina og Thorkild Rosendahl og derefter Poul Dal bringer vi nu sidste del af Filip Sønderskovs egen beretning om processen imod ham, som han oplevede det og skrev om det tilbage i 1995.

CITAT: » Derefter gik der over tre uger. Jeg kom ikke til møderne, jeg hørte intet, så ringede den præsiderende tilsynsmand og spurgte om han og en anden ældste måtte komme på lørdag. Vi aftalte tid.

De kom for at hjælpe mig, for at styrke og indgive mig tillid til Guds organisation. Der var ikke andet, sagde de, ingen anden organisation eller kirkesamfund var udnævnt af Gud. Hvor ville jeg ellers gå hen? De tvivlede ikke på min oprigtighed, men jeg var blevet vildledt. »Din situation viser hvor farligt det er at beskæftige sig med frafaldnes propaganda, selv om noget af det der siges kan være rigtigt. Satan selv giver sig jo ud for at være en lysets engel.«

De nævnte, at de havde konfereret med Vagttårnsselskabet eller Jehovas vidners danske hovedkontor, der har hjemme i Holbæk. Hvem de havde talt sammen med, fik jeg ikke at vide, men det jeg fik at vide i de følgende ca. 2 timer var følgende: Den bog jeg havde læst, kunne de slet ikke kommentere, de kunne ikke gå ind i en debat om noget af det den omhandlede, det var farligt læsestof, som vi gang på gang var blevet advaret imod, noget der ville nedbryde vores tro. Det, jeg skulle gøre, var at skille mig af med den bog, og hvis jeg havde anden litteratur som ikke harmonerede med Selskabets lære, så skulle jeg også skille mig af med dem. Ellers, i den to timers lange samtale var deres argumentation, at Selskabet, Den tro og kloge træl, organisationen, var Guds organ, hans eneste på jorden i dag. Den skulle man have tillid til. Selv om der var noget man ikke forstod, ville der komme lys over det med tiden. Selv om der var

noget der ikke var rigtigt, ville Gud lede sit folk til sandhedserkendelse. Gud leder sit folk, der er ikke andet, og den bog jeg havde læst, skulle jeg skille mig af med, destruere den, brænde den. Dertil var min kommentar: »I må få den, I må tage den med, men det gør jo ikke det han skriver urigtigt.«
De fik bogen.

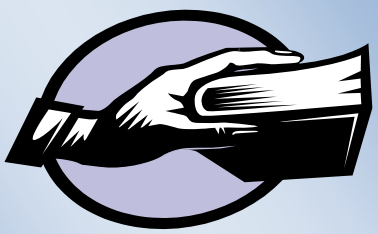

»I må få den, I må tage den med, men det gør jo ikke det han skriver urigtigt.«
De fik bogen.

Så er der også forholdet til Rosendahls. Du kommer sammen med dem privat, det skal du stoppe med. (Det skal siges, at Thorkild og Ina Rosendahl i mellemtiden var blevet udstødt på grund af frafald fra Jehovas Vidners lære) Jeg sagde: »Jeg kan ikke se, jeg kan ikke anerkende, at de i bibelsk forstand er frafaldne. De tror på Gud, de tror på Kristus, og de tror at Bibelen er Guds ord. Er det ikke Gud mere end mennesker de adlyder ved ikke at godtage den lære, de mener ikke stemmer med det Bibelen lærer?«
»Hvem har vist sig som kristne, spurgte jeg. Hvem har vist sig som mine venner? Da alle andre vendte mig ryggen, gjorde de det ikke. De kom sammen med mig, ikke i accept af min livsførelse, men som venner der vil styrke, trøste og opmuntre mig.«

»Hvis det står mellem valget: hele min familie og alle mine venner indenfor menigheden kontra mit forhold til Thorkild og Ina, er det klart, at jeg ville vælge min familie, men som jeg ser det, drejer det sig om, at jeg skal droppe et venskab med nogen der ikke har gjort noget forkert, et venskabs- og tillidsforhold mellem mig og to mennesker der har vist sig som sande venner, når man har mest brug for det. Jeg kan ikke droppe et venskab på disse betingelser, I kræver. De har ikke gjort noget galt, andet end dette at have en anden opfattelse af nogle trosspørgsmål end I har.«

Konklusionen på mødet var, at jeg, som jeg udtrykte det, ikke havde noget ønske om at blive

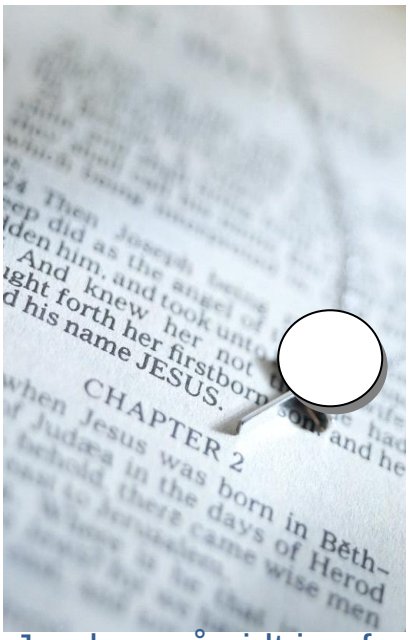

»Jeg har, så vidt jeg forstår det, hverken mistet troen på eller tilliden til at Kristus er Guds søn, vor Herre. Er det ikke jer der bygger på en anden grundvold end Kristus, på en organisation?«

udstødt, ikke ønskede at miste mit samkvem med min familie og mine venner, men jeg kunne ikke træffe beslutninger der ville medføre at jeg skulle hade (og det lærer Jehovas Vidner) dem, der havde vist sig som mine venner. Men jeg ville tænke over det igen og få sat alting på plads.

Tænke, tænke, tænke. Jeg havde tænkt ud, jeg var gået længere end jeg egentligt kunne. De er dygtige, og de er gode til at fremholde deres budskab. Jeg synes at havde bemærket, at jo svagere deres bevisførelse er, desto stærkere ord i deres argumenter – med andre ord: Mangler beviserne, så råb højt.

Da de ugen efter kom for at få en afklaring på mit problem, var jeg også klar. Jeg havde ikke troet på det, men jeg havde en drøm om at der var en løsning på det hele. Det erkender jeg nu til fulde at det var der også. Løsningen var udstødelse; at jeg blev smidt ud og dermed afskåret fra min omgangskreds.

Da jeg holdt fast ved, at det ikke var rigtigt at droppe et venskab pr. ordre, sagde de, at der ville blive indkaldt til et udvalgsmøde bestående af 3 ældste der ville behandle min sag og træffe en afgørelse, som alle Jehovas Vidner så skulle forholde sig til.

Mødet blev fastsat til lørdag den 7. januar 1995 i rigssalen.

Ved mødet var deres hovedargument taget fra 2. Johannesbrev versene 8 til 11, hvor der står ifølge Ny Verdens Oversættelsen: »Pas på jer selv, at I ikke skal miste det vi har arbej-

det på at frembringe, men kan få fuld belønning. Enhver som går videre og ikke forbliver i Messias lære, har ikke Gud. Det er den der forbliver i denne lære der har både Faderen og Sønnen. Hvis nogen kommer til jer og ikke fører denne lære, så modtag ham ikke i jeres hjem og hils ikke på ham, for den der hilser på ham er meddelagtig i hans onde gerninger.«

Mit argument var, at dette var jeg enig i, verset før fortæller om antikrist eller bedrageren som fornægter Kristus. Det gør hverken Thorkild eller Ina. Så siger I »går man videre« - går videre med hvad? Er det ikke Bibelen, hvad den siger, hvad der står der, der er fundamentet for, hvordan en kristen troende bør forholde sig? Det »at gå videre«, er det ikke at gå ud over hvad skriften siger?

Jeg henviste til det der står i 1. Korinterbrev 3:11: »For ingen kan lægge nogen anden grundvold en den der er lagt, det vil sige Jesus Kristus.«

»Jeg har, så vidt jeg forstår det, hverken mistet troen på eller tilliden til at Kristus er Guds søn, vor Herre. Er det ikke jer der

men jeg kunne ikke træffe beslutninger der ville medføre at jeg skulle hade … dem, der havde vist sig som mine venner

bygger på en anden grundvold end Kristus, på en organisation? Selv om meget af det vi har lært af organisationen er rigtigt, så må det aldrig være den der bliver fundamentet for vores tro, for en oprigtig kristen kan det ikke blive andet end den Hellige Skrift, Bibelen.«

Til dette var den præsiderendes kommentar: »Jeg har fået en opgave betroet. Hvis jeg ser igennem fingre med denne situation her, vil der bare komme andre efter mig. Jeg må gøre det, jeg er betroet til. Jeg har ikke svar på alting, men jeg har fået en overordnet opgave betroet, som jeg ønsker at varetage.«

De gik ikke ind i en debat om, hvorvidt der kunne være noget rigtigt i min tankegang og mine holdninger, kun at det ikke var i overensstemmelse med Selskabets lære – og så dette, at Den tro og kloge træl, som de repræsenterede, var udpeget af

Jehova Gud i dag til at varetage hans interesser.

Jeg blev sendt udenfor, for at de kunne debattere og komme med en konklusion. Efter ca. 20 minutter blev jeg kaldt ind igen, hvorefter det blev forkyndt for mig, at jeg ville blive udstødt for frafald fra Jehovas vidners læ-re. Jeg fik at vide, at jeg skrift-ligt kunne appellere kendelsen, hvis noget var ukorrekt behand-let. Det gjorde jeg så.

Jeg skrev følgende:

Til ældsterå-det, Jehovas vidners me-nighed Viborg Vest.

Hermed tilla-der jeg mig at anke min udstødelse med den begrundelse, at I, der mener at tilhøre den eneste sande me-nighed, og de eneste, der føl-ger bibelens lære, kan udstøde et menneske (i denne situation mig), der i oprigtighed ønsker og prøver (tag højde for de ufuldkommenheder og svaghe-der man har) at være tro og loyal over for min himmelske Skaber Jehova og dennes søn, Jesus Kristus, ud fra det jeg kan se og forstå af deres ord Bibelen. Det må være det, der er fundamentet og grundvolden for enhver kristen tro.

1. kor. 2:11 siger: 'For ingen kan lægge anden grundvold end den der er lagt, det vil sige Jesus Kristus', eller som The Kingdom Interlinear Translation of the Greek Scriptures og Diaglott udtrykker det: '… ved siden af det der er sagt – Kri-stus.'

Jesus siger i Mattæus 7:21-24: 'Ikke enhver der siger Herre vil komme ind i himlenes rige, men kun den der gør min himmelske Faders vilje. Mange vil sige til mig på den dag: Herre, Herre, har vi ikke profeteret i dit navn og uddrevet dæmoner i dit navn og gjort mange kraftige gernin-ger i dit navn? Alligevel vil jeg erklære over dem; Jeg har al-drig kendt jer, fjern jer fra mig, I som øver lovløshed. Derfor kan enhver der høre mine ord og handler efter dem sammenlig-nes med en klog mand som bygger sit hus på klippen.'

Ud fra dette fremsætter jeg min appel, også med tanke på, at hvis der er noget ud fra Bibelen jeg har misforstået eller ikke

fatter ånden og dybden i, at barmhjertigheden og kærligheden så må triumfere med ønsket om at frelse et vildfarende får, frem for at udstøde det.

Med kærlig hilsen Fillip«

Et meget kort brev der blev accepteret, appelsagen blev taget op. Appelretten bestod af 3 ældste fra andre menigheder, udpeget af Selskabets danske afdelingskontor samt alle Viborg Vest menigheds ældste. Dem var der fem af, så jeg kom til at sidde over for 8 mennesker.

Det var et fint brev jeg havde skrevet, fik jeg at vide, men de ville gerne vide, hvad jeg mente om Jehovas organisation, om jeg ville være loyal overfor den. Da jeg begyndte at tale, sagde jeg som følger, og jeg har prøvet at være så korrekt i min gengivelse som jeg husker det:

»Da Kristus kom til jorden, indførte han en ny lære, som blev den kristne menighed da den blev oprettet på pinsedagen efter Jesu død og opstandelse. Denne menighed voksede og havde fremgang, det var sandheden, der var ikke andet. Med tiden, efter apostlenes død, blev kirken inficeret med vranglærdom og udviklede sig til sidst til det der blev Den Katolske Kirke. Selv om der var stridigheder, var der kun én kirke. Hvis et menneske da havde sagt: 'Det og det er ikke rigtigt', kunne kirken med rette sige: 'Hvor vil du gå hen?' Hvad andet er der? Svaret var: 'Der var ingen anden'. Var denne mand helt forkert på den, fordi han kunne se, at den etablerede kirke ikke i alle ting stemte med Bibelen? Mennesker dengang blev tortureret, dræbt, brændt på bålet m.v., ofte fordi de anså bibelens udsagn som værende en større autoritet end kirken. Sådanne mennesker anerkender I i jeres skrifter og i Vagttårnet som oprigtige kristne.«

»Tiden gik, og der kom et opgør med den Katolske Kirkes lære og dens jerngreb. Alle de protestantiske trossamfund der da dukkede op, var, hvis man studerede kirkehistorien, opstået på rette, positive intentioner eller opfattelser. Men med tiden stivnede de i etablerede læresætninger, doktriner og trossamfund. Nu til i dag:
I hævder, at I er det eneste trossamfund, der bygger på

Bibelen, men, i min situation, når jeg siger, at jeg ikke pr. ordre kan droppe mit venskab med Thorkild og Ina, fordi jeg ikke kan se, at de i bibelsk forstand er frafaldne, eftersom de hverken har fornægtet Gud eller Kristus – så siger I, at min opfattelse ikke er i overensstemmelse med organisationen, og at I, for at værne om hjordens sikkerhed og renhed, må udstøde mig. Hvad bygger I så på, Bibelen eller en organisations læresætninger? Hvad er det der er jeres grundvold?

Jehovas Vidner er dygtige, blandt andet i forbindelse med at styrke og opmuntre hverandre med oplevelser, hvoraf man må sige, hvis man skiller det fra der beror på tilfældigheder, at det kunne tyde på Guds styrelse eller indgriben. Hvis man så accepterer dette, hvad så med lignende tildragelser fra andre trossamfund? Dem er der mange af, selv om Jehovas Vidner aldrig hører om dem. De læser kun Vagttårnets publikationer, og når disse kommer ind på andre kristne trossamfund, er det altid en nedrakning, en kritik. Kan man ikke anerkende, at Guds ånd kan være med oprigtige mennesker, der ikke kender Jehovas Vidner?«

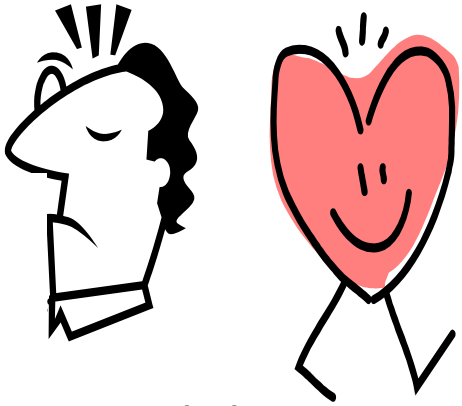

De er godt dresseret, hverken Hitler eller Stalin eller nogen anden kunne havde gjort det bedre. Alle, der er Jehovas vidner, som ser mig, ser mig ikke. Gå væk! Væk!

Selv om jeg syntes, vi talte længe, var det klart, at de var kommet for at udføre en opgave. Det drejede sig om at holde menigheden ren for besmittende, frafalden indstilling. Selv om de ikke gik ind på en diskussion omkring mine argumenter, påpegede de hele tiden, at Gud har en 'Tro og klog træl' i dag, og at man skal være loyal over for den. Så det var derfor, jeg var illoyal, og at jeg med min holdning ikke hørte hjemme i Jehovas menighed.

Da det blev stadfæstet (efter jeg blev kaldt ind igen, skulle jeg lige gå udenfor mens de debatterede og kom til en afgørelse), at udstødelsen stod ved

magt, blev jeg spurgt om, at hvis jeg fandt ud af at jeg havde taget fejl, om jeg så ville komme tilbage. Min kommentar dertil var: »Ja, det tror jeg om mig selv, at hvis jeg blev overbevist om at Jehovas Vidner har den sande tro – ja, så vil jeg have styrke til at komme tilbage. Men hvad med jer? Hvis I finder ud af, at I har taget fejl, vil I så have styrke til at vende om?«

Nu var kommentaren: »Sådan et spørgsmål er helt indiskutabel, vi har overhovedet ingen tvivl om, at det er sandheden, så et sådant spørgsmål har slet ingen relevans.«

3 - VIBORG

Udstødte Jehovas Vidner isoleres

Må ikke påvirke menighedens medlemmer

Jehovas Vidners Rigssal

Foto fra Viborg Stifts Folkeblad, der omtalte sagen om »Kætterprocesserne i Viborg« 1. februar 1995

Da mødet var slut, spurgte jeg: »Hvorfor afslutter vi ikke med bøn?« Jeg ved godt, at det ikke er proceduren, men jeg er og har dog været oprigtig gennem hele denne sag. Hvorfor kan vi ikke bede sammen?«
Kommentaren var: »Åh! Filip, du har så mange skøre tanker.«

Da mødet var forbi, gav alle 8 mig hånden og udtrykte, at de ville ønske, jeg nåede at komme tilbage. »Der er jo ikke lang tid tilbage, før Gud griber ind.«

Siden da har de af dem jeg har set, vendt mig ryggen når jeg møder dem. De er godt dresseret, hverken Hitler eller Stalin eller nogen anden kunne havde gjort det bedre. Alle der er Jehovas vidner, som ser mig, ser mig ikke. Gå væk! Væk!

Hvad så nu? Jeg har mistet noget, mine venner, jeg har fået noget nyt, nye venner, mennesker som har vist sig som venner. Og jeg har fået en god samvittighed, fordi jeg gjorde det jeg troede og tror var rigtigt. Min holdning kan ikke beskrives bedre end det en person fra Stillehavsøerne skrev i Raymond Franz´ bog *Samvittighedskrise* (side 296):
»Jeg vil ikke tro på eller støtte nogen lære, ikke længere dømme andre der elsker Gud, og mene at jeg er bedre end dem, fordi jeg ved noget, de ik-

ke ved. Gud tager sig af os alle, ud fra hvor vi står. Vi tager alle fejl på nogle punkter, og det er ikke Guds vilje, at vi skal dømme, sammenligne, konkurrere med og skille os ud fra andre, som elsker Gud, og som søger ham. Hans vej er kærlighed, som forener og helbreder og skjuler en mangfoldighed af synder og fejl. Med tid vil vi alle komme til at kende hele sandheden, men i mellemtiden må vi dele, hvad vi har, og hjælpe og opmuntre andre, ikke trække kamplinjer op.

o-o-o-O-o-o-o

Efter udstødelsen af Filip Sønderskov lod det til, at kætterbålet i Viborg var ved at dø ud, men i lang tid bagefter blev der ved med at være uro blandt vennerne, fordi mange ikke kunne forstå bevæggrundene for at udstøde disse gamle, hæderkronede vidner. De havde været »i sandheden« i 20 år, 30 år, og to i hele deres liv.

Til sidst må Viborg menighed have følt sig tvungen til at holde et forklarende møde, der blev til et specialtjenestemøde i rigssalen torsdag den 16. februar 1995.

Ved dette møde blev der bl.a. sagt, at »vi har haft en koldbrand i os«, og at det var nødvendigt at skære koldbranden fra, for at den ikke skulle brede sig. Senere på mødet blev der sagt: »Vi har et godt eksempel i Judas Iskariot... *han havde haft* et godt hjerte, *havde været* en god mand«, hvilket sandsynligvis skulle vise, at disse fire udstødte også begyndte som gode mennesker, hvilket igen viser, hvor lidt Selskabet og mange af dets repræsentanter er inde i Skrifterne, for om Judas står der i Johannes 6:70: (da, aut. 1992): »Har jeg ikke selv udvalgt jer tolv, og dog er en af jer en djævel«. I Johannes 12:10,11 står der, at han var en tyv, og i kapitel 13:10,11, at han ikke var ren.

Som taleren sagde i begyndelsen af mødet: »Vi valgte at stå på det solideste fundament, at konsultere Selskabet.«

Havde det ikke været bedre at konsultere Gud? «
CITAT SLUT

Hermed slutter beretningerne om kætterprocesserne i Viborg i 1995.

Fra en af vore læsere, Elisabeth Petersen

I betragtning af at nogle mener ordet hurra betyder: »dræb ham«, er det så forkert at fejre nogen eller noget ved at sende et rungende »Hurra« gennem lokalet? For at kunne svare på dette skal vi helt tilbage til oprindelsen af ordet. Den er lidt usikker, så der findes to muligheder.

Den ene mulighed er at ordet hurra stammer fra det engelske sømandsråb »Huzza«, som blev brugt når skibet skulle sejle, eller der kom venner ombord.
Den anden mulighed er at det stammer fra Djengis Khan, hvor hans hær brugte ordet »Ura«, når de skulle i krig. Og det betyder ganske rigtigt »dræb ham«.

Hvilke af de to stammer vores »Hurra« så fra? Eftersom ordet »Ura« blev brugt af tyskerne helt op til anden verdenskrig af de tyske soldater, SIDELØBENDE med »Hurra«, så må det jo logisk nok være det engelske sømandsråb, vi har taget til os – som jo betyder noget HELT andet. Nemlig at vi FEJRER en begivenhed.

Hvad med Fødselsdage?

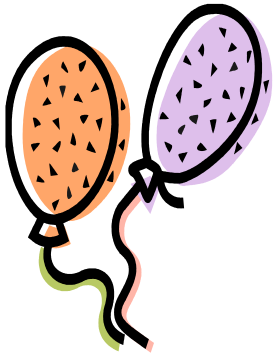

Jehovas vidners argument for ikke at holde fødselsdag er, at der kun nævnes to fødselsdage i Biblen: Farao og Herodes. I begge tilfælde endte dagen med et mord på en af Guds tjenere. Eftersom dagene kun er nævnt i forbindelse med noget ondt, må det være et hint fra Gud om, at det er riv ravende forkert at holde fødselsdag. Holder den vand?

Farao og Herodes var onde mænd. Der er ingen grund til at tro, de var specielt onde, fordi det var deres fødselsdag.

Det ville være en god idé at spørge sig selv: hvad var kilden til det onde – fødselsdagen eller mændene?

Jehovas Vidner nævner også at der ikke findes nogen optegnelser om at de kristne eller israelitterne holdt fødselsdag. Ikke desto mindre nævnes der i Job kapitel 1, at hans børn holdt en fest på hver deres dag, hvor de spiste og drak.

o-o-o-O-o-o-o

Lidt statistik fra Vagttårnet for 2010

Verden 2010: Forkyndere: 7.508.050, døbte: 294.368, til stede mindehøjtiden:18.706.895.

6,5% forøgelse af døbte, men kun 2,5% i forkynderantal.

Vagttårnet 15. januar 2008 lukkede lidt op for tilgangen til »det himmelske kald« ved at sige, at der stadigvæk var adgang til himmelen. Dette resulterede i en ret stor fremgang for deltagere i Mindemåltidet. Her er nogle tal:
2007: 9.105 deltagere
2008: 9.986 deltagere
2009: 10.857 deltagere
2010: 11.202 deltagere

Da der kun er plads til i alt 144.000 af de, der har levet siden Jesu tid, må man formode, at de første kristne slet ikke var kristne.

Danmark 2010: Forkyndere: 14.274, døbte: 183, bibelstudier: 4.792, til stede mindehøjtiden: 21.851.

Der er ingen oplysningen om procent i fremgang eller tilbagegang på Vagttårnets hjemmeside. Bibelstudiernes gennemsnit er 0,297 pr. forkynder. Det laveste i mange år, så der er nok tilbagegang.

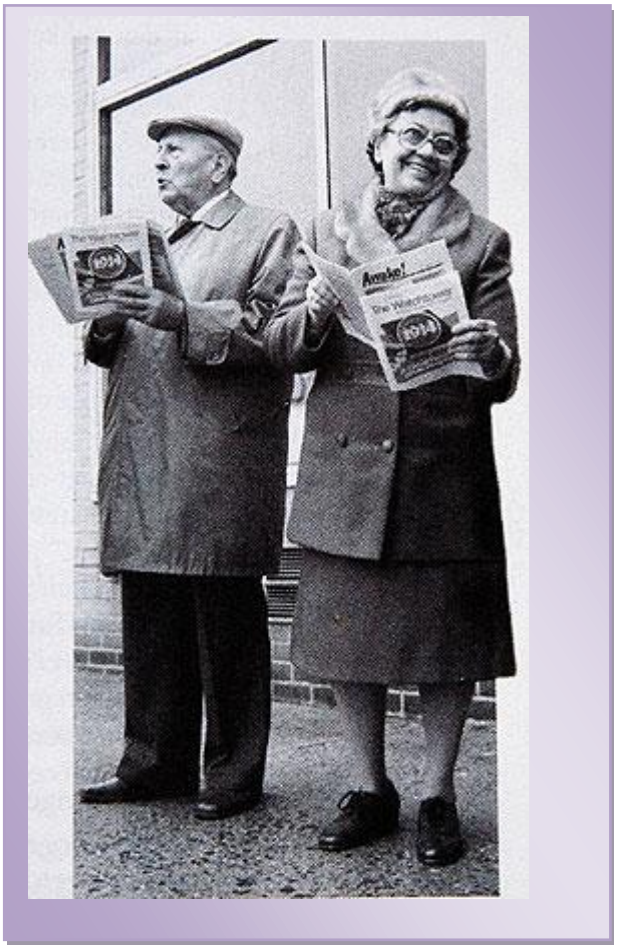

Er Bibelen Guds ord?
Svar på Ole Linds spørgsmål
Af Ina Rosendahl

Er Bibelen Guds ord, spurgte Ole i sidste nummer af dette blad. Derefter gjorde han sig virkelig umage for at bevise, at det er Bibelen ikke. Alligevel ender artiklen med, at Ole bliver i dårligt humør, når han læser i den. Hvorfor?

Så vidt jeg ved, har Gud aldrig skrevet en bog, men mennesker har skrevet side op og side ned om deres mange meninger om Gud – set ud fra deres begrænsede synspunkter.

I gammel tid gav man jo Gud skylden eller æren for, hvad der skete. Hvis regnen ikke faldt, var det Gud der holdt den tilbage i sin vrede. Hvis regnen kom, var det Gud der velsignede det, og han blev takket for det. Hvis man vandt en krig var det Guds velsignelse. Hvis man tabte var det hans straf. Men er det sandt? – jeg tvivler.

Et negativt gudsbillede stammer nok fra Jehovas vidners fremstilling af Gud, og hvis man har læst »JV litteratur« i mange år, får man nogle forventninger til Gud, som ikke holder, og man opbygger en tro på bogstaven, som man ikke kan stole på eller bruge til noget. Det må vi se at gøre op med, ellers gør vi jo bare konsekvenserne af vore fejltagelser (at tro på JVs bibelforståelse) større. Vi blev ledt vild, og det skal vi frigøre os fra.

Vi blev vel ikke fascineret af Bibelen uden grund. Bibelen er jo verdens mest læste bog, en god historiebog og en bog, der kan inspirere til tro, især i Det nye Testamente.

Vi kan vælge noget til og vælge andet fra. Bibelen er en samling af menneskers ord på forskellige tidspunkter i historien, og her kan vi lade os inspirere af de gode tanker, nogen har gjort sig, og vælge det fra, som vi ikke kan acceptere.

Fortolkning foretages af mennesker med forskellige baggrunde, og man behøver jo ikke alle at være enige. Vi har faktisk ret til at udlægge den lige efter vores eget hoved, hvis vi ønsker det. (Vi har jo tanke- og ytringsfrihed i den demokratiske verden, som vi hører så meget om i øjeblikket).

Vi kan bruge Bibelen, som vi har lyst og behov, men hvis man bliver dårlig af at læse i den, tror jeg, at det er fordi den gamle JV-lære stadig har en form for magt i vores sind, og det ønsker vi jo ikke.

Efter min tid som JV har jeg arbejdet med mit personlige forhold til Gud og Jesus – det åndelige i det hele taget. Og jeg har læst meget om andre frie menneskers forståelse. Det bedste der er sket for mig efter at jeg forlod JV er, at jeg nu har åndelig frihed til at tænke og tro, hvad jeg selv mener og føler er sandt, og jeg kan, uden at det får konsekvenser, ændre holdning og mening, når min viden bliver større, uden at der er nogen, der skal blande sig i det. Herligt! - og så bliver jeg i godt humør.

OPLÆG TIL N. D. WALSCH`S BØGER

Fra en af vore mangeårige læsere, Gudrun Jespersen

Når man af den ene eller den anden grund forlader »klanen« (læs Jehovas Vidner), affødes der nogle følelser og tanker, som kan være svære at bearbejde.

Noget af det værste er naturligvis de følger det giver, når især unge mennesker bliver udstødt, unge mennesker som aldrig har fået noget valg. Tab af familie og venner og ingen at tale med.

For mit vedkommende var det et tab af noget, som jeg havde haft og selv valgt, en overbevisning om at »sandheden« ikke VAR sandheden. Jeg gik fordi det pludselig gik op for mig, at det jeg havde troet fuldt og fast på, ikke var andet end selvbedrag.

Så der var naturligvis ikke andet at gøre - end selv at gå, og det slipper man jo ikke ustraffet for. Der findes ingen måde at forlade »klanen« på med æren i behold.

Fordi jeg havde været et virkeligt glad J V, opstod der i kølvandet et behov for - jeg vil ikke sige at finde en ny tro, for det tror jeg ikke at nogen har behov for. Tværtimod er man nærmest vaccineret mod AL form for religion.

Mit problem var nok, at jeg kom så hurtigt ud, at jeg ikke fik tid til at bearbejde mine følelser og tanker.

Det hjalp så en del, da vi startede Støttegruppen og fik snakket med en masse andre, der også havde mærket kulden, ligegyldigheden og manglen på kærlighed fra Vagttårnsselskabet overfor mennesker.

Alligevel opstod der spørgsmål, som blev ved med at vende tilbage, eksistentielle spørgsmål: Hvem er Gud og hvad er hensigten med det hele?

En god ven fra SG anbefalede mig Neal Donald Walsch`s bøger, (kan lånes på biblioteket), som jeg har været - og er - meget glad for.

Måske vil andre kunne få et bedre ståsted i livet - ikke en ny religion - men måske kunne finde forståelsen af, at der er mere mellem himmel og jord, end vi mennesker måske forestiller os.

Kærlig hilsen Gudrun

NB: Hvis det er for overvældende med så mange bøger, kan jeg varmt anbefale den sidste bog fra 2006.

o-o-o-O-o-o-o

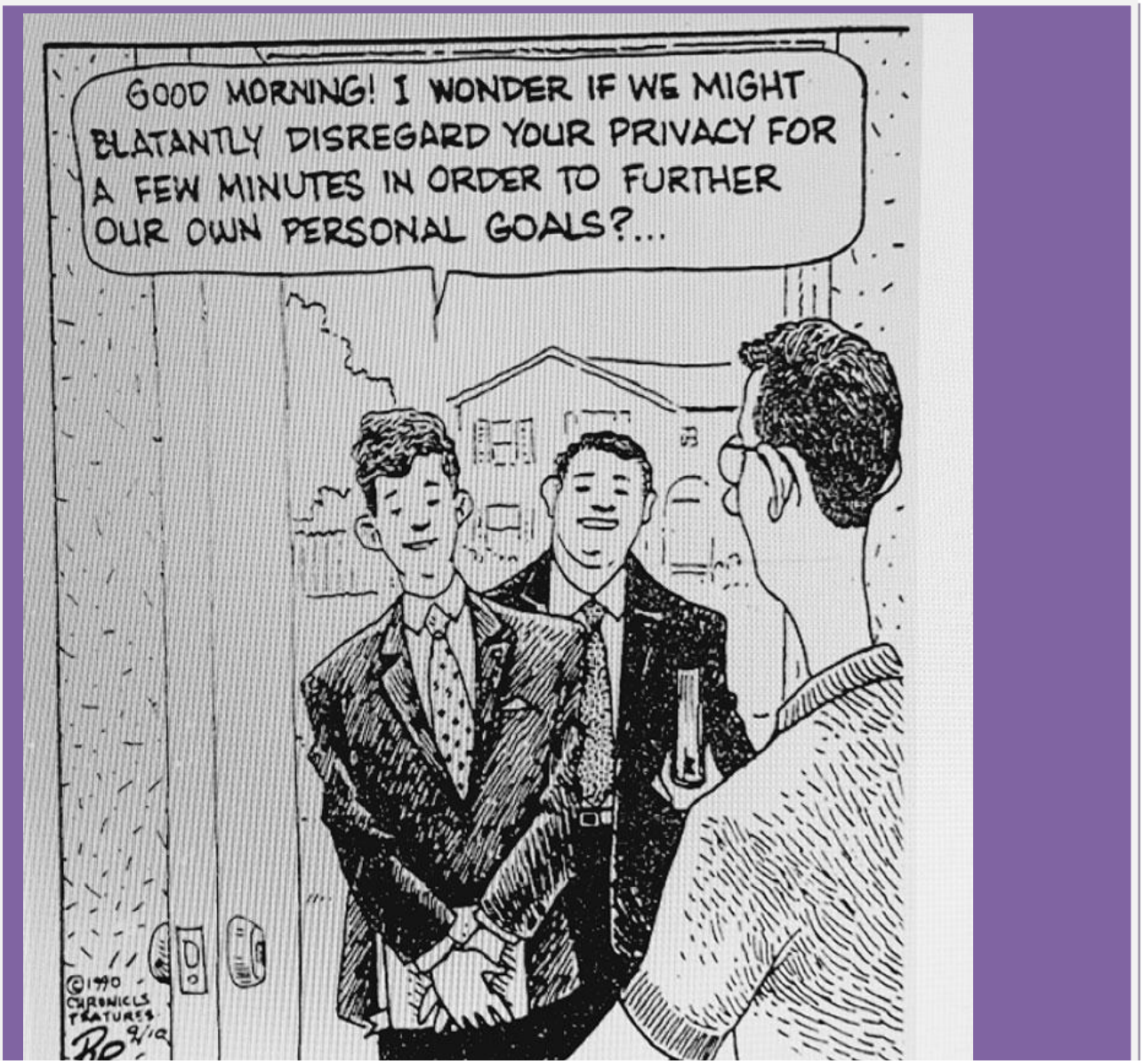

»God morgen. Jeg håber, vi groft må tilsidesætte Deres privatliv i nogle få minutter, så vi kan nå vore personlige mål.«

STØTTEGRUPPEN FOR TIDLIGERE JEHOVAS VIDNER

Formand
Poul Dal
Enebærstien 8
8800 Viborg
Telefon:
97 51 25 25

Næstformand
Tanja Friis
Louisevej 6 2. tv.
8220 Brabrand
E-mail:
slangekvinden@hotmail.com

Redaktør
Poul Dal
E-mail:
fotograf@pouldal.dk

Kasserer
Susanne Lassen
9500 Hobro
Telefon:
51 27 88 08
E-mail:
susanne58@live.dk

Webmaster »www.x-jv.dk«
Jette Svane
Telefon:
86 64 44 11

STØTTEGRUPPEN er en religiøs neutral forening.

Formål:
Støttegruppen er en forening, der støtter og hjælper tidligere Jehovas Vidner og deres pårørende, og som giver kritisk information om Vagttårnsorganisationen.

Derudover vil Støttegruppen hjælpe med at afholde møder, holde foredrag, informere medierne og meget andet.

Vi rådgiver og støtter personer, der tænker på at forlade vidnerne - så de kan ruste sig til at tackle konsekvenserne af deres beslutning på en god måde.

At finde sin egen identitet efter et brud med Jehovas Vidner kan for mange være svært. Men det kan lade sig gøre at komme videre med sit liv og få vendt det negative til noget positivt.

Hjemmeside: www.x-jv.dk

ISSN 1603-757X